BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

Anul al 57-lea
8 Pagini
EXEMPLARUL { In România 3 lei / În străinătate 6 lei
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939
Nr. 166 Miercuri 19 Iunie 1940
8 Pagini
P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIROUCRAȚIA

Subliniind inovările introduse în noul cod al funcționarilor publici, arătam că, odată cu obținerea drepturilor rezultate din armonizarea salariilor, funcționarii au datoria să dea un ritm mai viol lucrărilor, să înlăture sistemul pașoptist al formalismului inutil, al amânărilor la infinit. Am susținut cu tărie drepturile și revendicările salariaților publici; e rândul lor să dovedească tuturor, că au meritat solicitudinea colectivității și știu să înțeleagă rolul pe care trebue să-l aibă în organizarea statului modern.

Un ofițer superior publică, într'o revistă de specialitate, un documentat studiu referitor la neajunsurile izvorate din birocrația învechită, pe care o numește forma inferioară a oricărei profesiuni.

„Birocratizatul — scrie d-sa — este omul comod ce permite și abateri dela datorie, cu condiția ca „să fie 'n formă". Cine n'a auzit: „fă un referat, domnule", „adu o adresă", „să ne întrebe oficial", „să ne dea avizul"?

Are dreptate autorul studiului când arată că „birocratizatul" aflat sub stăpânirea formelor scriptologice este un om care a rupt contactul cu lumea realităților; el o preferă deformată, înăbușită, dar în dosare. Realitatea ar putea să contrazică ori să sfarme imaginara logică înșirată pe hârtie; de aceea el nu vrea să verifice personal nimic, niciodată.

Birocrația nu este numai dăunătoare publicului ce așteaptă rezolvarea promptă a hârtiilor, ori soluționarea rapidă a unor probleme ce interesează pe toți; ea este păgubitoare și pentru stat, pentru că, de exemplu, prezintă în cifre impresionante o situație care e departe de a fi atât de înfloritoare, cum o arată socotelile simpliste depe „avize", „referate" și „decizii".

Birocrația induce în eroare pe conducătorii bine intenționați, cari ar vroi să ia măsuri potrivite nevoilor reale, fie ale statului, fie ale publicului.

Simplificarea formalităților ar putea fi făcută cu o ușurință neașteptată, dacă funcționarii respectivi însărcinați cu controlul și-ar face pe teren datoria, ar cerceta fiecare latură a problemelor în raport direct cu pozitivismul realităților.

Munca s'ar reduce enorm față de timpul pierdut de geaba în orânduirea munților de dosare ne folositoare, cheltuelile ar fi și ele micșorate, dar ritmul viu al lucrărilor și certitudinea în seriozitatea controlului efectiv ar da roadele pe cari toți suntem în drept să le cerem dela un costisitor aparat administrativ.

SĂPTĂMÂNA INTERNAȚIONALĂ

O serie de evenimente dintre cele mai importante s'au petrecut și în cursul săptămânei expirate.

In primul rând intrarea Italiei în război. Evenimentul desigur n'a surprins. De cât-va timp poziția Italiei era fixată. Măsurile de ordin militar care au precedat declarația de război, atitudinea presei italiene, diferitele declarațiuni ale persoanelor autorizate, indicau în mod lămurit că Italia trecuse în faza de pre-beligerantă și că nu se mai aștepta decât cuvântul de ordin al d-lui Mussolini. Acest cuvânt de ordin a fost dat Lunea trecută în fața mulțimei adunată în piața Veneția la Roma.

„Luăm armele — a spus Ducele — pentru a rezolva, după ce am rezolvat problema frontierelor noastre continentale problema frontierelor noastre maritime".

D. Mussolini a adăugat: „Un popor de 45 de milioane nu este cu adevărat liber dacă nu are calea liberă pe ocean".

Precizând astfel obiectivele războiului italian, d. Mussolini a ținut să dea asigurări Elveției, Iugoslaviei, Greciei, Turciei și Egiptului că Italia nu înțelege să extindă războiul.

„Italia — a spus Ducele — nu înțelege să atragă în conflict alte popoare care se învecinează cu ea pe mare sau pe uscat. Elveția, Iugoslavia, Turcia, Egiptul și Grecia să ia act de aceste cuvinte; depinde de ele și numai de ele ca aceste cuvinte să fie riguros confirmate sau nu".

Intrarea Italiei în acțiune a fost primită la Berlin, judecându-se după declarații oficiale — cu satisfacție. D. Ribbentrop, a comunicat presei o declarație a guvernului german în care se spune între altele următoarele: „In acest ceas istoric întreaga Germanie este plină de entuziasm prin faptul că prin o hotărâre absolut liberă Italia fascistă vine alături de ea pentru a da lupta împotriva inamicului comun Anglia și Franța".

In Franța și Anglia, declarația de război a fost primită fără surprindere. Intr'un discurs rostit la postul de radio, d. Paul Reynaud a arătat că Franța a fost gata să negocieze cu Italia, dar că aceasta a refuzat; că poporul francez nu are nici o animozitate contra poporului Italian. Aceleași cuvinte au fost rostite și de ministrul de externe britanic.

„Atât Franța cât și Anglia — a spus acesta — au comunicat d-lui Musolini că sunt gata să examineze prin consultări amicale revendicările Italiei cu privire la poziția ei în Mediterana". Ministrul de externe britanic a reamintit în acelaș timp ca o dovadă că aliații nu considerau ca imposibilă soluționarea pacinică a revendicărilor italiene, acordul anglo-italian din Aprilie 1938. „Nici poporul britanic nici guvernul nu au dorit vre-odată război cu Italia, nu există nici un punct esențial de conflict între ele sau care să nu poată fi soluționat pe căi pașnice. D. Mussolini a renunțat liber la acest acord — responsabilitatea este totală a sa".

In țările din sud-estul european declarațiile d-lui Mussolini în ce privește Jugoslavia, Grecia și Turcia au fost primite cu satisfacție ele corespunzând cu politica de pace și de securitate a acestei regiuni. Guvernul turc, legat printr'o alianță defensivă cu Anglia și Franța, s'a declarat gata să-și îndeplinească cu loialitate obligațiile contractate dacă ele se vor prezenta. Deocamdată Turcia a luat măsuri de apărare păstrând mai departe atitudinea ei de expectativă.

La Sofia s'a declarat că asigurările Italiei sunt o garanție pentru pacea balcanică care este și obiectivul politicei bulgare. La Budapesta unde au avut loc manifestațiuni de simpatie pentru Italia, s'a luat deasemenea act cu mulțumire de declarațiile d-lui Mussolini cu privire la sud-estul european.

In Spania, intrarea Italiei în război, a provocat o schimbare de atitudine: Spania a trecut de la neutralitate la nebeligerantă. In acelaș timp, cu consimțământul Franței, unități militare spaniole au ocupat Tangerul pentru asigurarea neutralității lui.

In Statele Unite reacțiunile produsă de intrarea Italiei în război a fost mai accentuată. D. Roosevelt a făcut cunoscut că a făcut personal sforțări pentru ca Italia să renunțe la război, declarând d-lui Mussolini că Statele Unite garantează Italiei că celelalte puteri interesate vor respecta asigurările ce le vor lua pentru a se realiza revendicările Italiei și că guvernul Statelor Unite e dispus să coopereze cu Italia pentru a crea o ordine mondială mai durabilă. D. Roosevelt a adăugat că d. Mussolini a refuzat aceste propuneri.

Un alt eveniment important a fost încetarea războiului în Norvegia. Regele Norvegiei, în calitatea sa de comandant suprem al armatelor care luptau în Norvegia și de acord cu guvernul său, a dat ordin să se înceteze lupta pe teritoriul norvegian întrucât aliații au nevoe să-și îndrepte atenția și forțele spre alte fronturi. Regele a adăugat însă că se va continua lupta în afară de teritoriul norvegian pentru recucerirea libertătei și drepturilor Norvegiei". Regele, principele moștenitor și membrii guvernului au părăsit Norvegia plecând în Anglia.

Ocuparea Parisului, de către

(Continuare în pag. 2-a)

OMAGIUL NOULUI AMBASADOR IUGOSLAV

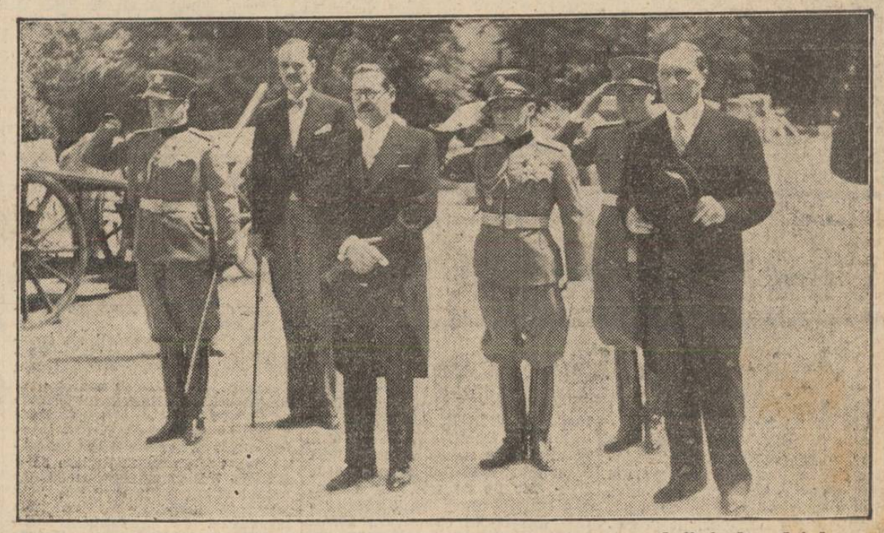

D. Avacumovici, noul ambasador al Iugoslaviei, împreună cu membrii Ambasadei depunând o coroană la mormântul soldatului necunoscut, în parcul Carol

Guvernul Reynaud a demisionat

Mareșalul Petain a format noul cabinet, cu generalul Weygand ca vice-președinte

Londra, 16 (Rador).— Agenția „Reuter" transmite:

Postul de radio francez anunță:

D. Reynaud, președintele consiliului de miniștri, a demisionat.

Mareșalul Petain a format noul guvern cu generalul Weygand ca vice-președinte al consiliului de miniștri.

Celelalte portofolii au fost repartizate după cum urmează:

D. Coulson, ministru de războiu; d. Puget, ministru al aerului; d. amiral Darlan, ministru al marinei; d. Marquet, ministru de interne; d. Laval, ministru de justiție; d. Baudoin, ministru al afacerilor străine; d. Bouthillier, ministru de finanțe.

*

New York, 16 (Rador). — *Corespondentul agenției „Reuter" transmite:*

Posturile de radio ale societății „Columbia Broadcasting Company" anunță că generalul Weygand a fost numit și ministru al apărării naționale.

*

Londra, 16 (Rador). — Postul de radio francez comunică:

Se crede că amiralul Abrial va intra în noul guvern francez.

D. Marquet, noul ministru de interne, este primar al orașului Bordeaux și a fost ministru al muncii în cabinetul Doumergue.

Ultimele ședințe ale cabinetului Reynaud

Londra, 16 (Rador). — Agenția „Reuter" transmite:

Postul francez de radiodifuziune anunță că Duminică la orele 17 consiliul de miniștri francez se va întruni din nou pentru a studia mesagiul d-lui Roosevelt și a decide ce influență ar putea avea acest mesagiu asupra hotărârilor guvernului.

*

Bordeaux, 16 (Rador). — *Agenția Havas transmite Duminică la amiază:*

Miniștrii vor ține un nou consiliu în cursul după amiezii.

In cursul reuniunii de Duminică dimineața, membrii guvernului au luat cunoștință de răspunsul guvernului american la ultimul apel al d-lui Reynaud.

Guvernul Statelor Unite se declară hotărît să continue din plin ajutorarea directă a aliaților, pe care a adoptat-o de curând, și chiar să o amplifice prin toate mijloacele ce-i stau în putință, cu excluderea — deocamdată, după cum se crede—, a oricărei declarații de război împotriva Germaniei.

Intr'adevăr Congresul este acel care este în măsură să ia o asemenea hotărîre, așa cum prevede Constituția Statelor Unite.

Consiliul de miniștri francez va avea deci să examineze Duminică după amiază, pe baza informațiilor pe cari le posedă, dacă răspunsul guvernului Statelor Unite este de natură să permită Franței să continue lupta pe propriul său teritoriu în condiții cari să poată servi în mod util cauzei comune a democrațiilor.

*

Bordeaux, 16 (Rador). — Agenția „Havas" transmite:

Consiliul de miniștri de Duminică după amiază a început la ora 16 și 15 și s'a terminat la ora 19 și 45.

*

Un al treilea consiliu de miniștri a început Duminică la ora 22.

In cursul serii d. Reynaud a primit din nou pe sir Ronald Campbel, ambasadorul Marei Britanii, care era însoțit de generalul Spears, ofițer de legătură.

Generalul Weygand a luat parte la consiliul de cabinet de Duminică dimineața.

Mai târziu, d. Reynaud a avut o convorbire particulară cu generalul Weygand, după care a fost primit de președintele Lebrun.

Și o ședință a consiliului de miniștri britanic

Londra, 16 (Rador). — *Agenția REUTER transmite:*

Guvernul britanic s'a întrunit în cursul zilei de Duminică.

D. Corbin, ambasadorul Franței la Londra, a făcut o vizită la președinția consiliului de miniștri, înainte de consiliu.

Se știe că d. Campbell, ambasadorul Marei Britanii în Franța, a fost primit de d. Reynaud înainte de consiliul de miniștri francez de Duminică dimineața.

Franța desminte că ar fi cerut Germaniei să-i arate condițiile armistițiului

Bordeaux, 16 (Rador). — Corespondentul agenției „Reuter" anunță:

Se desminte în mod categoric informația venită din America după care Franța ar fi cerut Germaniei să-i facă cunoscut condițiile sale de armistițiu.

IN CORPUL ZIARULUI:

Sovietele au adresat un ultimatum Letoniei și Estoniei

Estonia a acceptat condițiile Sovietelor

BULETIN ARHEOLOGIC ȘI NUMISMATIC

COMORI INSTRĂINATE

3. Vasele din Concești

de CONST. MOISIL

Intre comorile de artă antică descoperite la noi, dar trecute apoi în alte țări, ocupă un loc de frunte obiectele de aur și argint, cari au fost găsite în așa numitul „mormânt crăiesc" din satul Concești, jud. Dorohoi.

Prin anii 1811-12, când Țara Românească și Moldova erau ocupate de armatele rusești, niște țărani din satul menționat au dat de o cameră mortuară zidită din pietre cioplite și pardosită cu lespezi, ce a ieșit la lumină în urma dărâmării unei porțiuni din malul pârâului Podriga.

In interiorul acestei camere mortuare s'a găsit un sicriu de lemn putrezit, pe care se mai păstrau șinele de aur masiv cu care fusese legat. In sicriu erau osemintele unui om, învelit într'o stofă groasă de mătasă cusută cu fir și cu pietre scumpe, iar pe cap avea o coroană de aur bătută și ea cu pietre scumpe.

La stânga sicriului se afla un schelet de cal și mai multe podoabe de harnașament, toate din aur masiv; la dreapta sicriului o tavă mare de argint, iar în fund un vas mare de argint aurit și mai multe căldărușe de același metal.

Obiectele au fost luate la început de proprietarii moșiei, iar autoritățile militare rusești prinzând de veste, au confiscat piesele cele mai importante și le-au trimis la Muzeul Ermitagiului din Petrograd, pe câtă vreme celelalte rămase la proprietari au fost distruse cu timpul. Din această cauză nu cunoaștem astăzi decât obiectele ce s'au păstrat în numitul muzeu: tava de argint, vasul de argint aurit și o căldărușă. Ele au fost studiate și descrise, între alții și de marele nostru arheolog Alexandru Odobescu.

Dintre ele vasul de argint aurit — **hydria** — este cel mai important ca mărime și ca tehnică (Fig. 1). El are înălțimea de 44 cm., și greutatea de 5 kgr., iar torțile sunt formate din doi centauri, cari se reazimă cu picioarele dinainte de gâtul vasului, iar cu cele dinapoi pe umerii lui. Fiecare ține în amândouă mâinele câte o amforă deasupra umărului stâng.

Suprafața vasului este despărțită pe hârtie; de aceea el nu vrea să verifice personal nimic, niciodată.

(Continuare în pag. 2-a)

ARMATELE FRANCEZE SE RETRAG SPRE LOIRE

Bătălia a sporit în intensitate. — Germanii înaintează dincolo de platoul Langres

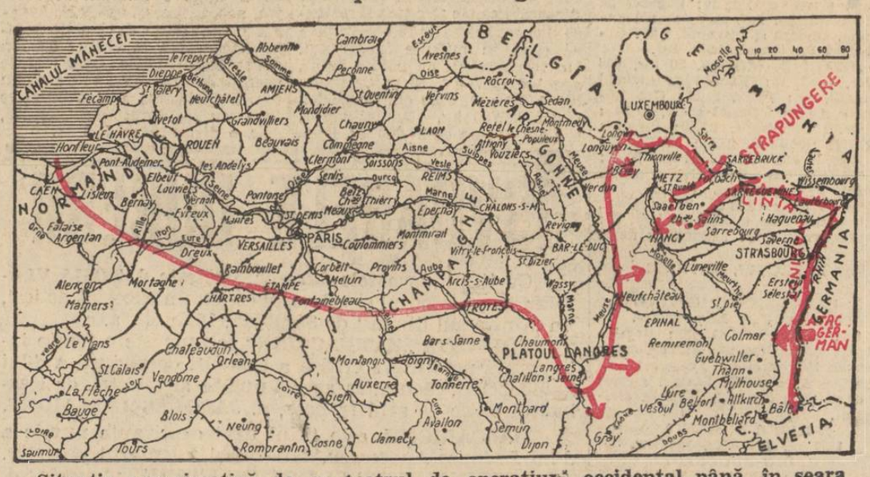

Situația aproximativă de pe teatrul de operațiuni occidental până în seara de 16 Iunie a. c.

Cu forțe mult sporite, între care sunt numeroase divizii blindate, germanii au dat în tot cursul zilei de eri atacuri massive și cu efecte imediate, pe tot frontul dela mare până la Rinul superior (linia Maginot).

Comunicatul francez spune, că bătălia pe toată întinderea acestui front, a atins eri cel mai înalt grad de intensitate.

Prin această intensitate mereu sporită a bătăliei, intrată în faza a 3-a, comandamentul german urmărește să nu dea niciun răgaz adversarului ce se retrage grăbit spre sud de a-și aduna în ordine și la timpul calculat diviziile disponibile pe noua sa linie de rezistență; să-i sleiască forțele; să-i dezarticuleze dispozitivul întreg defensiv ca să-l scoată definitiv din luptă.

Această voință a comandamentului german a început să fie înscrisă pe teren. Și iată cum: Grupul de armate germane dela aripa stângă și centru, a accelerat din zorii zilei de eri înaintarea în direcțiunea generală sud, spre a atinge cât mai repede cu putință linia fluviului Loire. In acest scop mai multe coloane puternice germane, compuse din divizii blindate, motorizate și de tip normal-ofensiv, înaintează în direcțiile Laval, Le Mans, Orléans și Gien. Ori, tocmai pe linia fluviului Loire, par a se concentra armatele franceze, pe care vor să se stabilească și să reziste cu toată vigoarea posibilă. Situația e mai grea la nord-est, atât în zona fortificată Maginot, care continuă să cedeze, cât și între Meusa și această zonă, unde un grup de armate franceze caută să se retragă spre sud. După căderea sectorului fortificat Verdun, eri a căzut și fortăreața Longuyon, situată între Montmédy și Longwy.

Zona fortificată Maginot, după ce a fost străpunsă la 14 Iunie, la sud de Saarbruck, între St. Avold și Saaralben, în apropiere de orașul întărit Metz; eri germanii printr'un atac masiv au trecut Rinul superior în direcția Colmar și au ajuns la est de acest oraș.

In același timp o acțiune ofensivă importantă prin consecințele sale, s'a dezvoltat în regiunea de sus a râului Marna: unități puternice germane, blindate și motorizate au înaintat vertiginos spre sud spre platoul Langres, pe care l-au străbătut și au continuat apoi să progreseze mai departe până în regiunea Grey.

Aceste unități au trecut prin St. Dizier, Joinville, Charmont, Nogent le Roi, Langres și Champlitte, — așa că dela punctul de unde au pornit și până la regiunea Grey, ele au parcurs o distanță de peste 110 km.

Pe platoul Langres, care e în regiunea Marnei superioare, o bătălie crâncenă este în curs. Pe acest teatru de operațiuni sunt localitățile Chamont, Arc-en Barrois, Langres și Bourbonne. Comunicatul francez spune că germanii „azvârlind mereu în luptă rezerve noi, sprijinite pe un material considerabil de puternic", continuă cu violență atacurile în platoul Langres și ei au reușit să împingă elementele lor blindate dincolo de Chamont până la Grey, care e în apropiere de Dijon și Besançon.

Prin această acțiune ofensivă germană, liniile de retragere ale trupelor franceze ce se retrag din regiunea Sarre — unde s'a efectuat spărtura liniei Maginot — ca și din zona Rinului superior, sunt tăiate. Nu se cunoaște care este situația trupelor franceze dela vest de Vosgi, din sectorul Thionville — Metz — Saarebourg; după cum nu sunt cunoscute cauzele căderei atât de rapide a celor două cetăți Verdun și Longuyon; ca și a străpungerii zonei fortificate Maginot.

Bătăliile din Normandia și din regiunea Langres continuă.

Pe frontul Alpilor, acțiuni de recunoaștere ale trupelor italiene, pe teritor francez. Aviația italiană a atacat bazele aeriene și navale franceze din Corsica și de pe coasta Provenței și a celor britanice din insula Malta. Aviațiile franco-britanice au activat și ele pe diferite teatre de operațiuni și regiuni în tot cursul zilei de eri.

R. SEIȘANU

ITALIA IN RĂZBOI

Bersaglieri motorizați

Căzuți pe câmpul de onoare

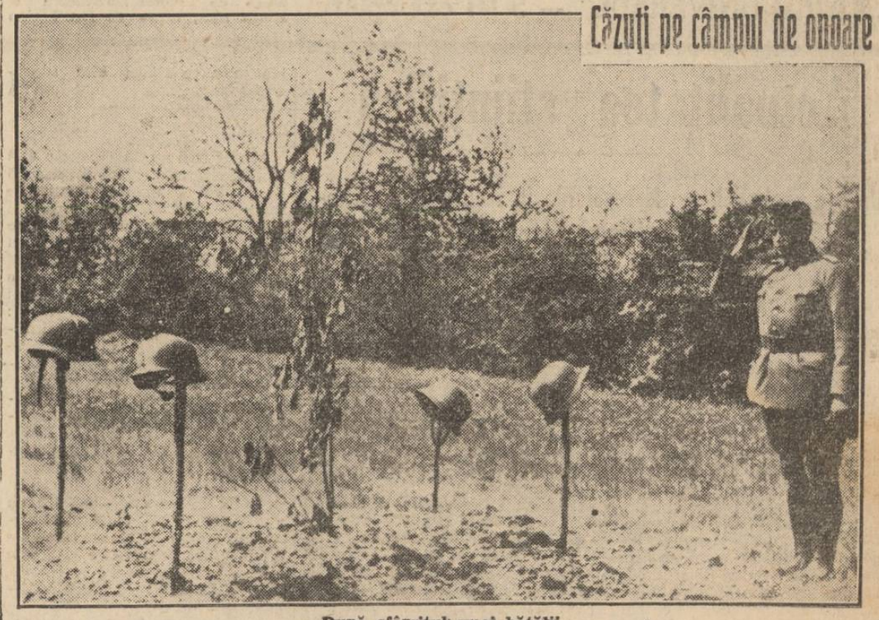

După sfârșitul unei bătălii...